

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	3024200013
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3024200013.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného Ľ. Ď., o uznávaní cudzieho rozhodnutia na základe žiadosti Ministerstva spravodlivosti Albánskej republiky o prevzatie výkonu podmienčného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 30. septembra 2025 odvolanie odsúdeného Ľ. Ď. podané proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. júla 2025, č. k. 2Ntc/4/2024-138, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Ľ. Ď. sa zamietá.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 10. júla 2025, č. k. 2Ntc/4/2024-138 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol takto:

I.

Podľa § 515 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. por. sa uznáva na území Slovenskej republiky rozhodnutie Súdu prvého stupňa všeobecnej jurisdikcie Gjirokastër, Albánska republika, č. 21-2023-1974/264 zo dňa 06.12.2023, právoplatné dňa 19.01.2024, vo výroku, ktorým bol Ľ. Ď., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., T. XXXX/XX, občanovi Slovenskej republiky, uložený podmienčný trest odňatia slobody.

II.

Podľa § 517 ods. 1 Tr. por. sa trest uložený rozhodnutím Súdu prvého stupňa všeobecnej jurisdikcie Gjirokastër, Albánska republika, č. 21-2023-1974/264 zo dňa 06.12.2023, právoplatným dňa 19.01.2024, nahrádza trestom, ktorý by mohol byť Ľ. Ď. uložený slovenským súdom, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval, a to nasledovne:

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. účinného od 15.03.2024 (ďalej len „Tr. zák.“) s použitím § 36 písm. j), l), n) a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa ustanovuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. sa ukladá povinnosť udržiavať v skúšobnej dobe pravidelný kontakt s probačným a mediačným úradníkom, ktorý nad ním bude vykonávať probačný dohľad.

2. Proti napadnutému rozsudku podal odsúdený L. Ď. (ďalej aj „odsúdený“) podaním zo 7. augusta 2025, doručeným krajskému súdu 7. augusta 2025, odvolanie, ktoré odôvodnil nasledovne (skrátene):

2.1. V napadnutom rozsudku absentuje skutočnosť, že uložený trest vykonáva a riadne plní od vydania rozsudku, teda viac ako 1 rok a 7 mesiacov. Počas tejto doby sa pravidelne hlási príslušnému probačnému úradníkovi a dodržiava všetky povinnosti vyplývajúce z rozsudku.

2.2. Ďalšie hlásenie s probačným úradníkom je dohodnuté 27. októbra 2025 v Albánsku v meste Gjirokaster. Od probačného úradníka, súdu ani od prokuratúry v Albánsku neobdržal informáciu o tom, že by jeho povinnosť hlásiť sa v Albánsku skončila.

2.3. Napadnutý rozsudok vyššie uvedenú skutočnosť o vykonávaní trestu po dobu 1 rok a 7 mesiacov nijako nezohľadňuje, a to aj napriek tomu, že ide o podstatnú vec, ktorá má zásadný vplyv na ďalšie vykonávanie trestu.

2.4. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, či sa započítava lehota, počas ktorej si plní trest v Albánsku, resp. či plynie lehota na Slovensku odznova alebo nie, rovnako absentuje už spomenutá informácia o tom, že časť trestu bola riadne odpykávaná po dobu 1 rok a 7 mesiacov v Albánsku.

2.5. V súlade s princípom "ne bis in idem" (nie dvakrát za tú istú vec), ako aj zásadou proporcionality, žiada, aby slovenský súd zohľadnil, že riadne plnil podmienky predošlého dohľadu, a teda už trest riadne odpykáva a započítal uplynulý čas 1 rok a 7 mesiacov do výkonu uznaného trestu a vydal osobitné započítavacie uznesenie, prípadne rozhodol o primeranej úprave alebo skrátení ďalšieho výkonu trestu na Slovensku.

2.6. Navrhuje, aby bolo napadnuté rozhodnutie zmenené tak, že doba, počas ktorej si reálne odpykáva trest v Albánsku, bude započítaná do uznaného výkonu trestu na území Slovenskej republiky.

3. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky a prokurátor odvolanie nepodali.

4. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 28. augusta 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 524 ods. 1 Trestného poriadku ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môže na žiadosť cudzieho orgánu ministerstvo spravodlivosti rozhodnúť, že slovenské orgány

a) budú sledovať správanie odsúdeného v skúšobnej dobe uloženej cudzím rozhodnutím, alebo

b) okrem sledovania správania odsúdeného v skúšobnej dobe rozhodnú aj o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa podmienene uložený alebo odložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok vykoná.

Podľa § 524 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutiu podľa odseku 1 musí predchádzať uznanie cudzieho rozhodnutia podľa prvého dielu tejto hlavy.

Podľa § 515 ods. 1 Trestného poriadku vykonať rozhodnutie súdu iného štátu v trestnej veci (ďalej len "cudzie rozhodnutie"), ktorým sa uložil trest, možno na území Slovenskej republiky, len ak bolo uznané slovenským súdom.

5. Z ustanovenia § 524 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že právomoc rozhodnúť podľa tohto zákonného ustanovenia prináleží Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, avšak jeho rozhodnutiu musí v zmysle § 524 ods. 2 Trestného poriadku predchádzať uznanie cudzieho rozhodnutia, ktoré patrí do právomoci súdu, pričom z hľadiska vecnej a miestnej príslušnosti sa jedná o Krajský súd v Trenčíne.

6. Z tohto dôvodu krajský súd procesne postupoval podľa § 518 Trestného poriadku a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 516 ods. 1 Trestného poriadku cudzie rozhodnutie sa uzná na území Slovenskej republiky, ak

a) medzinárodná zmluva obsahuje možnosť alebo povinnosť uznávania alebo výkonu cudzích rozhodnutí,

b) v odsudzujúcom štáte je právoplatné alebo ak tam proti nemu už nemožno podať riadny opravný prostriedok,

c) čin, pre ktorý bol trest uložený, je trestným činom podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky; nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak právny poriadok Slovenskej republiky neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje daňový, poplatkový, colný alebo devízový inštitút rovnakého druhu ako právny poriadok dožadujúcej strany,

d) rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré zodpovedá zásadám obsiahnutým v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,
e) osoba nebola odsúdená pre trestný čin, ktorý má výlučne politický alebo vojenský charakter,
f) výkon trestu nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný,
g) osoba nebola pre tento skutok už odsúdená slovenským súdom,
h) nebolo na území Slovenskej republiky uznané cudzie rozhodnutie iného štátu voči tej istej osobe pre ten istý skutok, a

i) uznanie neodporuje záujmom chráneným ustanovením § 481.

7. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal zákonnými podmienkami na uznanie rozhodnutia Súdu prvého stupňa všeobecnej jurisdikcie Gjirrokastër, Albánska republika, č. 21-2023-1974/264 zo dňa 06.12.2023, právoplatného dňa 19.01.2024 (ďalej len „cudzie rozhodnutie“) uvedenými v § 516 ods. 1 Trestného poriadku a v tomto kontexte poukázal na:

- Európsky dohovor o dohľade nad podmiennečne odsúdenými alebo podmiennečne prepustenými páchateľmi z 30. novembra 1964,

- rozhodnutie Súdu prvého stupňa všeobecnej jurisdikcie Gjirrokastër č. 21-2023-1974/264 z 6. decembra 2023, ktorého nadobudlo právoplatnosť 19. januára 2024,

- skutok, z ktorého spáchania bol odsúdený uznaný vinným a za jeho spáchanie mu bol uložený cudzím rozhodnutím podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom, a skutočnosť, že tento skutok je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Jedná sa o prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, ako Trestného zákona priaznivejšieho pre L. Ď. s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona,

- priznanie k spáchaniu stíhaného skutku odsúdeným L. Ď. od samého počiatku trestného konania vedeného proti nemu v Albánskej republike, skutočnosť, že svoje konanie úprimne oľutoval a požiadal o skrátené súdne konanie bez vykonávania dôkazov na súdnom pojednávaní (čo je možné analogicky vyhodnotiť v zmysle Trestného poriadku ako vyhlásenie L. Ď. o vine, ktoré súd v Albánskej republike akceptoval),

- skutočnosť, že nezistil žiadne iné prekážky pre uznanie cudzieho rozhodnutia podľa § 516 písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

8. Odsúdený v podanom odvolaní nenamietal, že by nesúhlasil s uznaním cudzieho rozhodnutia, pričom nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybnila splnenie podmienok na uznanie cudzieho rozhodnutia podľa § 516 Trestného poriadku.

9. Po posúdení splnenia podmienok na uznanie cudzieho rozhodnutia sa krajský súd zaoberal premenou trestu podľa § 517 Trestného poriadku.

Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

10. Krajský súd k premene trestu uviedol, že z pohľadu ustanovenia § 517 ods. 1 Trestného poriadku bolo ďalej povinnosťou krajského súdu uznať cudzie rozhodnutie tak, že trest v ňom uložený má nahradiť trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o trestnom čine rozhodoval. Zároveň nemohol „uložiť“ trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu. Keďže podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona zákonodarcu stanovil trest odňatia slobody až na 1 rok a krajský súd nemohol „uložiť“ iný druh trestu ako podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom (ktorý v Slovenskej republike ako jediný zodpovedá druhu trestu uloženého cudzím rozhodnutím), musel po uznaní cudzieho rozhodnutia „upraviť“ jeho výmeru, so zohľadnením aj tej skutočnosti, že L. Ď. „svedčali“ až tri poľahčujúce okolnosti - § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, na ktorý pomer a ich mieru závažnosti bolo potrebné pri určovaní výmery trestu tiež prihliadať. Po zohľadnení všetkých relevantných skutočností dôležitých pre určenie výmery

podmienečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (konštatovaných už aj vyššie) krajský súd najprv rozhodol tak, že podľa § 515 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného poriadku sa uznáva na území Slovenskej republiky cudzie rozhodnutie vo výroku, ktorým bol L. Ď. uložený podmienečný trest odňatia slobody (výrok I.), s tým, že podľa § 517 ods. 1 Tr. por. sa trest uložený cudzím rozhodnutím nahrádza trestom uvedeným vo výroku II. rozsudku, súčasťou ktorého bude zároveň aj povinnosť udržiavať v skúšobnej dobe pravidelný kontakt s probačným a mediačným úradníkom, ktorý nad ním bude vykonávať probačný dohľad.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

11. Z predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o špeciálne ustanovenie k § 306 a nasl. Trestného poriadku upravujúcich odvolanie a konanie o ňom. Špecifikum postupu podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku sa prejavuje v zákonnej úprave týkajúcej sa osôb oprávnených podať odvolanie (odsúdený, prokurátor, minister spravodlivosti), v procesnom postupe odvolacieho súdu (rozhoduje na neverejnom zasadnutí, pričom odvolací súd nie je v odvolacom konaní oprávnený rozhodnúť o zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol).

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

12. Krajský súd prvým výrokom napadnutého rozsudku uznal cudzie rozhodnutie, čím konštatoval splnenie podmienok uznania podľa § 516 Trestného poriadku (výrok I.) a druhým výrokom napadnutého rozsudku rozhodol o premene trestu podľa § 517 Trestného poriadku (výrok II.). Odsúdený v podanom odvolaní nenamieta nesprávnosť výroku I., ale domáha sa revízie výroku II. napadnutého rozsudku, konkrétne skrátenia dĺžky uloženej skúšobnej doby o čas, počas ktorého sa doposiaľ podrobil probačnému dohľadu v Albánskej republike.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že výrok II. napadnutého rozsudku je výrok, ktorý má podklad vo výroku I. napadnutého rozsudku, čo avšak neplatí aj opačne, pretože prípadná zmena výroku II. napadnutého rozsudku sa nijakým spôsobom nedotkne výroku I., teda splneniu podmienok na uznanie. Z tohto dôvodu sa jedná, z hľadiska odvolacieho konania, o oddeliteľné výroky, a keďže odsúdený sa domáha revízie výlučne výroku II. napadnutého rozsudku, odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutého výroku rozsudku (výrok II.), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

14. Vyššie uvedené ustanovenia § 517 Trestného poriadku ukladajú súdu povinnosť skúmať, či dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky. V prípade pozitívneho záveru súd rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny. V prípade negatívneho záveru, tak ako je tomu aj v tomto prípade, je súd povinný nahradiť uložený trest v cudzom rozhodnutí trestom, ktorý by mohol byť odsúdenému uložený, ak by v konaní a spáchanom trestnom čine sám rozhodoval.

15. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení však nevyplýva oprávnenie súdu pri rozhodovaní o premene trestu zohľadňovať dĺžku výkonu trestu odsúdeným v cudzine, v tomto prípade plynutie skúšobnej doby v Albánskej republike, a preto odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku odsúdeného, ktorej sa domáha zohľadnenia plynutia skúšobnej doby v napadnutom rozsudku vo výroku o treste, ako nedôvodnú.

16. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že v prípade výkonu uznaného rozhodnutia na území Slovenskej republiky sa aplikuje ustanovenie § 521 Trestného poriadku, ktoré upravuje vykonávacie konanie, na ktoré je v zmysle § 521 ods. 2 Trestného poriadku príslušný okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva.

17. Pokiaľ odsúdený namieta, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, či sa započítava lehota, počas

ktorej si plní trest v Albánskej republike, resp. či plyní lehota na Slovensku odznova alebo nie, odvolací súd mu dáva do pozornosti ustanovenie § 51 ods. 7 Trestného zákona, podľa ktorého skúšobná doba, ktorá už uplynula, sa započítava do skúšobnej doby, ktorá bola určená pri uložení nového probačného dohľadu uloženého za ten istý skutok, alebo do skúšobnej doby určenej pri uložení súhrnného trestu alebo spoločného trestu.

18. Rešpektujúc ustanovenie § 317 ods. 1 Trestného poriadku ako aj ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku (zásada zákazu reformatio in peius), rozhodol odvolací súd tak, že odvolanie odsúdeného zamietol.

19. Nad rámec vyššie uvedeného odvolaciemu súdu neuniklo formálne pochybenie krajského súdu vo výroku I. napadnutého rozsudku, keď uznal cudzie rozhodnutie vo výroku, ktorým bol L. Ď.G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., T. XXXX/XX, občanovi Slovenskej republiky, uložený podmienený trest odňatia slobody, hoci zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 36/2019 vyplýva, že súčasťou výroku rozsudku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia podľa § 515 ods. 2 Trestného poriadku je vždy aj celý výrok o vine uznávaného rozsudku (popis skutku aj právna kvalifikácia) a v tomto zmysle je dotknuté ustanovenie [pod písm. b) až g)] potrebné vyložiť extenzívne, inak by uznané cudzie rozhodnutie nemohlo mať rovnaké účinky ako rozsudok slovenského súdu (§ 519 ods. 1, § 163 ods. 3 Trestného poriadku). Taká štruktúra výroku uznávacieho rozsudku musí byť zachovaná aj pri rozhodovaní podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z. z.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.